

Čechtické noviny

Čechtice, Černíči, Dobříkovice, Chrastovice, Jeníkov, Jizbice, Krčmy, Malá Paseka, Nakvasovice, Nové Práchnňany, Otročice, Palčice, Růžkovy Lhotice, Staré Práchnňany, Sudislavice, Zhoř.

Jak na Všechny svaté (1. listopad), tak měsíc po nich.

Když na Dušičky jasné počasí panuje, příchod zimy to oznamuje. (2. listopad)

Martin a Kateřina na blátě, Vánoce na ledě. (11. listopad)

Ondřejův sníh zůstane ležet sto dní. (30. listopad)

11/2015

Čechtice (8)

Druhá světová válka v Čechticích a raná poválečná léta.

O válečných letech se toho příliš nedočteme. Z výnosu ministerstva a národní osvěty ze dne 21. října 1940 byla obecní kronika obce Čechtice uzavřena dne 16. listopadu 1940. O všech událostech je možné se dozvědět už jen z osobních vzpomínek lidí nebo z osobních dochovaných zápisků. Přesto kroniku místní učitel Josef Tvrdek tajně psal. V jeho záznamech se lze dočíst o podivném dění v Čechticích. Nábor do nacistických stran probíhal i zde.

Hlavními agitátory byl peříčkář Holub, hodinář Petržílka a Jaderník. Jejich agitace v roce 1938 byla nepříjemná mnoha občanům, a tak je chtěli potrestat tím, že je hodí v Jeníkově do rybníka. Tím jejich veřejná činnost skončila. Scházeli se poté však více méně tajně v rodině čechtického podnikatele a stavitele.

Po mnichovském diktátu se v Čechticích objevily nové rodiny, které opustily Sudety. Byl to Karel Hejný a Josef Půta (listonoši), Antonín Domalípa (technický zaměstnanec pošty), učitel Václav Vondráček, Oldřich Jahodář, Oldřich Folprecht. Do Sudet se z Čechtic odstěhovala německá rodina J. Tilpa (poštovní montér).

Po 15. 3. 1939 dolehla situace na čechtické židovské obyvatelé. Jednalo se o židovské rodiny Arnošta Ohrensteina a Rudolfa Hoch-

berga. Obě židovské rodiny byly zaměřeny na obchodování a pronajímaly si v Čechticích obchody. Domek u zvonice č. p. 87 předal v tomto období p. Hochberg panu Klemovi. Obchod v č. p. 3 předal majitel Ohrenstein panu Karlu Vašákovi, který mu dělal do té doby příručího. Obě rodiny byly odsunuty do Terezína a poté do koncentračních táborů. Nevrátili se. Hostinský Štáinc byl vězněn v Terezíně, po válce se však naštěstí vrátil, ač s podlomeným zdravím. Pan Ing. Jiří Sýs vzpomíná na to, že jejich spolužáci jednoho dne nepřišli do školy. Pan učitel jim oznámil, že už do školy nebudou chodit. Že to bude tak krutá pravda, jistě tehdy nikdo ani neuměl domyslet. „Byli jedni z nás a měli jsme je rádi“, vzpomíná pan Jiří Sýs.

Předválečná a válečná léta byla ve znamení značného stěhování čechtických lidí za prací, a to převážně mladých, hlavně do Prahy. Ale hned v roce 1940 začal pan Znamenáček spolu s dalšími rodáky dávat dohromady spolek „Čechtická lilie“. Tento sportovně a umělecky zaměřený spolek měl za cíl navázat a udržovat kontakt hlavně s rodným místem jeho členů, ale ne vždy se to setkalo s pochopením.

V roce 1941 byla zakázána činnost spolků a Sokola a byl vydán zákaz obecního bubnování. Proto byl v Čechticích zrušen obecní rozhlas. V sokolském sále se také dařilo pojižděmu biografu artisty Trísky. V roce 1944, ale i dříve, byli občané odváděni na práce do Říše. Vrátili se všichni až na Karla Nováka, který zemřel ve Frankfurtu. V roce 1944 situace dále přišťrovala. Bylo zatčeno několik čechtických občanů. Mezi nimi i hospodský František Štáinc, který byl odeslán do Terezína. Naštěstí se v květnu 1945 vrátil. Další muži nuceně odešli na kopání zákopů do pohraničí. Byl to Jiří Šindelář, Josef Špoula, Miroslav Smítka a Jaroslav Navrátil. Rok 1945 přinesl Čechticím novinky. 16. března se přistěhovali do obou škol němečtí uprchlíci. Bylo jich 299, převážně žen a dětí. Byli ubytováni v obou školách, byli ve třídách po třiceti. Leželi na slámě. Někteří si našli ubytování v rodinách, uvádí se, že se jednalo asi o jedenáct místností, které byly Němcům poskytnuty v privátě. Za pár dnů byli někteří odsunuti dál, takže jich v Čechticích zbylo 220. Obcí však neustále projížděly německé kolony, které se ubytovávaly po stájích, hostincích, stodolách a napáchaly mnoho škod.

Děti do školy nechodily. Úkoly jim byly dávány v hostinci u Mazaných. Až od 4. dubna se pravidelně vyučovalo. Žáci obecní školy se učili v hostinci p. Štajnce. Od 8 do 13 hodin se vyučovala první třída a od 13 do 18 hodin druhá třída. Žáci hlavní školy se vzdělávali v hostinci u Mazaných a Marešů. Každá třída měla obden celý den vyučování. Dne 5. května 1945 učitelé přestali vyučovat, protože němečtí obyvatelé z Říše se nepřetržitě stěhovali před postupující

Společenská rubrika

Blahopřejeme občanům, kteří v měsíci listopadu oslaví 80 a více let:

František Hájek	Jeníkov
Dagmar Havlová	Čechtice
Anežka Kumžáková	Čechtice
Růžena Slabá	Nakvasovice
Ludmila Kvasničková	Jeníkov
Vladimír Vesecký	Otročice
Ludmila Kamarýtová	Černíči

ruskou rudou armádou. V místnostech, v nichž se vyučovalo, nocovali uprchlíci, po silnicích se stále pohybovaly útvary německého vojska. Dne 5. května bylo všechno české obyvatelstvo rozrušeno zprávami z rozhlasu. V Praze nastal odboj proti německým okupantům. Statečný odpor trval až do 9. května, to je do okamžiku, kdy se Pražané s největší odhodlaností a rozhodností bili za osvobození Prahy od nenáviděných Němců a za obnovení naší Československé republiky. S pomocí ruské vítězné armády byli Němci přemoženi. Naše vláda, utvořená v Košicích, se vrátila do Prahy společně s panem prezidentem Dr. E. Benešem a ujali se vlády v obnovené republice.

Konečně nastal květen a konec války. V Čechtích, ale i v nejbližším okolí se pochopitelně tak veliký pohyb vojska musel dočkat i civilního obyvatelstva a většinou to mělo fatální následky. 7. 5. 1945 v prostoru u obce Zdislavic, při pokusu odzbrojit ustupující německou jednotku, padli bratři Zdislav a Karel Neděloví. Hned další den 8. 5. 1945, na základě udání občanky německé národnosti vojáci SS zajali a postříleli téměř celé osazenstvo právě ustaveného Národního výboru v Čechtích, byli to Jaroslav, Václav a Josef Lapáčkovi, Hurták Petr a Slav Miroslav. Popravených mělo být původně sedm, ale Josef Tvrdík byl popraven četou těžce zraněn a panu Vopátkovi se podařilo uprchnout. Němci, kteří jednali ve spěchu, je pokládali za mrtvé. To J. Tvrdíkovi zachránilo život. V posledních okamžicích války 9. 5. 1945 padl u Kuňovic Josef Dvořák. Sledujeme-li směr vojsk dále na západ, tak řádění ustupujících jednotek mělo další oběti na životech, například v Heřmaničkách odzbrojili partyzáni posádku maďarských vojáků a ustupující jednotky SS. O dva dny později ale německá formace provedla tankový útok na Sdlec, obec dobyli a jedenáct zajatých zdejších občanů, které považovali za vůdce odboje, bez milosti postříleli.

Válka s sebou přináší mnoho utrpení a někdy i zcela zbytečných úmrtí. Například v Borovnici na místním hřbitově najdete hrob rudodarmějce Muhamada Jarova. Nepadl v boji, zemřel ošklivě a zcela zbytečně, při zřejmě neopatrné manipulaci s ručním granátem, který chtěl použít k rybolovu v místním rybníku na návsi. Stalo se to 19. května 1945. I tak byl jeho hrob zařazen do válečných hrobů II. světové války.

Z mnoha zdrojů zpracovala L. Proschková

Vzpomínky na 2. světovou válku podle Boženy Hájkové z Čechtice

„Vzpomněla jsem si na jednu příhodu vyprávěnou paní Forstovou z Čechtice.

Brzy po válce jela autobusem z Čechtice do Prahy. Od cestujících za ní slyšela často jmenovat Čechtice. Otočila se a řekla, že i ona je z Čechtice a dozvěděla se, že ta paní je Hana Ohrensteinová, dcera pana Ohrensteina, obchodníka s látkami a koloniálem (na místě dnešního obchodu Flop). Její rodiče a sestra byli v roce 1938 z Čechtice odvezeni do židovského ghetta, jakož i rodina pana Hochberga, který měl obchod v domku pod zvonicí. Ti si osvojili dcerku Soňu, které bylo asi osm roků.

Cestující v autobuse vyprávěla, že ke konci války je převáželi Němci nákladním autem (do plynu) a v místě, kde byla vysoká tráva, se podařilo Haně (naší cestující) vyskočit a ukrýt se. Mladší sestřička se prý vyskočit bála. V noci došla do nějaké hájovny, kde ji do konce války ukrývali v okénku na seně. Teď se byla podívat v Čechtích, ale nevrátí se, protože má strýčka v Americe, který vlastní továrnu a nemá děti. Ten již dávno chtěl, aby mu jednu dcerku Ohrensteinovi dali. Její rodiče však nechťeli. Teď, když jsou všichni mrtví, půjde k němu.

Paní Vlasta Havlová se po několika letech dívala v Praze v synagoze na seznam mrtvých židů a jméno Hany tam nebylo. Šla za rabínem a ten jí zjistil, že Hana Ohrensteinová žila opravdu u svého strýčka od roku 1945 ještě 12 let a tam také zemřela.“

Poznámky k činnosti Čechtické lilie z května 1946

Pietní večer za oběti 2. světové války

„Pietní večer, který jsme pořádali se Sokolem Čechtice měl několik vad technického rázu. Začalo se o hodinu později vinou poruchy reprodukčního zařízení. Nenašel se v Čechtích nikdo, kdo by nám jej pomohl spravit. Sál byl sotva z půli obsazen, neboť se v Čechtích nenašlo dost lidí ochotných poklonit se s námi památce umu-

čených. Memoriálu bratří Lapáčkových se účastnili sportovci z Prahy, Benešova, Vlašimi a Zruče. Neúčastnili se sportovci čechtíci.“

Děkujeme za účast Sokola na našem večeru a za dar našeho čestného předsedy řed. Cíznera a Aleny Cíznerové k našemu memoriálu. Z května budeme čerpat dobré zkušenosti.“

Citováno z časopisu Smetanovy Čechtice, 1946

Dopis Míly Lapáčkové

„Děkuji tímto co nejsrdčněji za upřímnou účast na mém smutném osudu a milou vzpomínku na mého drahocenného manžela, švagra i tchána. Snad sám Bůh vil do mých žil tolik síly, abych mohla tyto nejtěžší rány přežít.“

Jsem hrda na statečnost Lapáčků, neb není pravým hrdinou ten, jehož život musili jiní zaplatit svým. Pýchou hrdinů je být z těch, kteří trpí, nikoli z těch, pro které trpí. Hrdinství znamená sloužit – je to obětování sebe sama lásce k druhým. Mám tři syny – náhradu za tři obětované životy a nepřeji si do budoucna nic jiného než to, by měli vždy tyto moje věty na paměti. Chci z nich vychovati českému národu statečné a čestné muže, pravý obraz jejich milovaného otce. K tomu mi dopomáhej Bůh.“

Citováno z časopisu Smetanovy Čechtice, 1946

Z kroniky „Lilie“

„Prvním podnikem Lilie, jak jsme již předminule napsali, byl volejbalový turnaj 25. srpna 1940, tenkrát ještě v rámci Tělovýchovné jednoty Sokol v Čechtích. Organizátorem byl tehdejší náčelník vlašimského okrsku sokolské župy Blanické K. Kreml. Ten dal jméno tomuto turnaji podle symbolu z pečeti Čechtice, jehož jsme se potom ujali pro název našeho kroužku.“

Začátkem září téhož roku se největší část liliovských družstev rozjela z Čechtice a sjela se v Praze. Bylo nás na třicet vyznavačů odbíjené, přihlížejících i hrajících na rodných dvorcích. Byli jsme všichni v Praze a většinou jsme o sobě nevěděli. Zakládající lídr Lilie Karel Znamenáček a jeho přátelé Jiří Kopecký, Fanouš Nebřenský a Alois Jakeš, dali hlavy dohromady a výsledek tohoto počínu byl v odhodlání najmout v Praze hřiště. Jiří s Karlem tento nápad realizovali dne 20. září 1940, najali hřiště od Radosti ze života u strašnické vyslačky. Tak začal historický den Lilie, 20. 9. 1940.

Veškerou organizační agendu si pak vzal na starost Karel a měl oddané pomocníky v zakládajících členech. Svolal na 23. září část mužů Lilie k vinohradské vodárně a z tohoto prvního shromaždiště v historii Lilie se šlo na pronajaté hřiště. Šel Tonda Hrbek s Hrbkem Robertem, šel Vlasta Čermák, Kopecký Jirka, Karel Znamenáček, Fanda Nebřenský a Seidl František. Hráli poprvé v předtuše, že se na ustanoví bouda neboli spolek. Potom se začali scházet každé pondělí, středu, sobotu a neděli v různých obměnách.

Další krok dopředu jsme udělali, když jsme dali vyrobit razítko. Hezké, kulaté, ouřední razítko, hlásající: Sportovní kroužek Lilie Sokola Čechtice. Toto však muselo být změněno, ježto sokolské jednoty podle řádů nemohou mít odboj mimo své sídlo. Opraveno bylo razítko na takto: „Sportovní kroužek Lilie čechtických v Praze“ a tak se začal klubat pozdější rodácký kruh.

Nárok na přisvojování názvu i znaku našeho městečka byl zpečetěn. Aby mohlo být razítko raženo, muselo se psát. Ruka bývalého redaktora „Frsky“ (předvoje této organizace Franty Seidla s Karlem Znamenáčkem, tedy Franta s Karlem čili Frska) dala do pohybu rozmnožovací stroj, rozesláno množství dotazníků a přihlášek na všechny známé a vyptávané adresy čechtických rodáků v Praze. Členské přihlášky docházely ve dlouhých intervalech a zdálo se někdy, že naše Lilie zahyne v kolébce. Neumdlévali jsme však, posílali nové oběžníky a upomínky. Do konce října došlo jen 7 přihlášek, v listopadu a v prosinci dalších 13. Do konce roku nás tedy bylo 23.

Dne 27. října přivezl Nebřenský srdečný dopis od Kremla z Čechtice a vkusnou plaketu, věnovanou jím k narozeninám Lilie. Vyrytá věta na štítku pod erbem s dvojitou lilí s vavřínovým věncem kolem: „Za stříbrnou lilii z Čechtice“ stala se heslem spolkovým. Kremlova slova: „Umět zakládat je dobré, ale umět pokračovat je lepší“ byla prvním uznáním z řad mimo Prahu.

Hospodářský výkaz byl zprvu však žalostný. Do konce října příjem K 57,70 a vydání K 266,10. Koncem října skončila také aktivní činnost na hřišti a nastoupila činnost organizační.

Dne 18. prosince byla svolána první úplná schůzka členů do kavárny v Riegrových sadech a stala se výrazem vůle společně pracovat, i když naše řady byly ještě řídké. Sešli se tu Kopecký, Nebřenský, Znamenáček, Hrbkové, Jakeš, Karlíček Kačenů, Čermák, Martínek, Jenčík, Martinková, Kopecká, Syřínková, Smola, Jarka Lapáček a Zuna. Na první schůzi se udělalo toto: zvýšil se příjem o 143 K, podepsal se jednomyslně diplom čestného členství Karlu Kremlovi a rozhodlo se sestavování hokejového družstva na vánoční zájezd do rodné obce. Tak zakončila Lilie svůj kojenecký rok.“

Citováno z časopisu Smetanovy Čechtice, 1946

Zápis z rady č. 16/2015 v Čechticích dne 29. 9. 2015

1. **Rada** vzala na vědomí průběh výběrového řízení na zakázku „Spolkový dům Čechtice“, které proběhlo 17. 9. 2015.
2. **Rada** schvaluje návrh výběrové komise, aby zakázku „Spolkový dům Čechtice“ provedla firma "Stavby Holejšovský, s. r. o.", která měla nejnižší cenovou nabídku a pověřuje starostu podpisem smlouvy.
3. **Rada** pověřuje starostu podpisem smlouvy se Středočeským krajem o poskytnutí dotace na zakázku „Spolkový dům Čechtice.“
4. **Rada** pověřuje stavebním dozorem na zakázku „Spolkový dům Čechtice“ pana Františka Novotného.
5. **Rada** pověřuje autorským dozorem na zakázku „Spolkový dům Čechtice“ Ing. arch. Lukáše Švejdu.
6. **Rada** souhlasí s provedením stavby (vodovodní a kanalizační přípojky) na pozemcích p.č. 161/1 a 152/5 k.ú. Čechtice, které jsou ve vlastnictví městyse Čechtice.
7. **Rada** schvaluje přijetí účelové neinvestiční dotace ze Středočeského kraje pro Městys Čechtice na činnost JPO II.

Zápis z rady č. 17/2015 v Čechticích dne 19. 10. 2015

1. **Rada** vzala na vědomí a projednala za přítomnosti projektanta pasport dopravního značení všech obcí městyse Čechtice.
2. **Rada** schválila datum konání zastupitelstva na 3. 11. 2015 v 19 hod. v klubovně v Čechticích.
3. **Rada** schválila tento program zastupitelstva:
 - Kontrolní zpráva – dílčí audit
 - Přeschválení rozpočtu na rok 2015
 - Prodej pozemků
 - Změna směrnice „Rozpočtová opatření“
 - Spoluužívání spolkového domu – Sokol Čechtice
 - Změna zřizovací listiny ZŠ – změna názvu
 - Projednání příspěvku – vleč Křešín
 - Pozemkové úpravy
 - Různé
 - Diskuse
4. **Rada** schvaluje finanční příspěvek na dopravu Sokolu Čechtice ve výši 20 000 Kč.
5. **Rada** pověřuje starostu podpisem Smlouvy č. 15249594 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životního prostředí („Vybavení kompostárny Čechtice“).
6. **Rada** schvaluje v souladu s § 63 odst.1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích v platném znění uzavření veřejnoprávní smlouvy s Městem Vlašim, na základě které bude Město Vlašim namísto příslušného orgánu městyse Čechtice vykonávat přenesenou působnost na úseku řízení o přestupcích podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích v platném znění.
7. **Rada** schvaluje finanční dar ve výši 10 000 Kč, který bude použit na činnost Farní charity Vlašim.
8. **Rada** vzala na vědomí ústní žádost SDH Otročice na zakoupení sirény instalované v hasičském autě. Rada pověřuje pana Pavla Holejšovského zajištěním starší funkční sirény pro potřeby SDH Otročice.
9. **Rada** schvaluje výjimku pro MŠ Čechtice z počtu dětí na třídu pro školní rok 2015/2016:
 1. třída 24 dětí, zvýšení na 25 dětí
 2. třída 24 dětí, zvýšení na 28 dětí
 3. třída 24 dětí, zvýšení na 28 dětí

Zapsala Marie Marhanová

Tradiční rozsvícení vánočního stromečku na čechtické radnici se koná

**29. listopadu 2015
od 15.30**

Program:

Vystoupení dětí ze ZUŠ Vlašim

Dílnička pro děti

Vánoční minitrh

Svařák, káva a čaj

Přineste si s sebou svíčku,

společně se naladíme na Vánoce.

Srdečně Vás zveme!

Městys Čechtice dále připravuje...

9. 12. 2015	Zapojení do akce „Česko zpívá koledy“
13. 12. 2015	Zájezd na vánoční koncert Evy Pilarové do želivského kláštera (zájemci se mohou přihlásit a zakoupit vstupenky na úřadě)
19. 12. 2015	Vánoční koncert v kostele – Diogen
16. 1. 2016	Muzikál Mýdlový princ – přihlášky a vstupenky na úřadě

Nezodpovědní majitelé

V sobotu 10. října v „Havránku“ mezi Čechticemi a Křivsoudovem bylo nalezeno šest štěňat, která skončila prozatím ve dvoře úřadu. Snažili jsme se je udat novým majitelům, aby nemusela jít do útulku.

Velké poděkování patří novým majitelům, kteří se štěňat ujali, ale i všem, kteří se o ně po dobu pobytu na úřadě starali. Zvláštní poděkování patří paní Zuzaně Šindelářové.

Redakce

Školní okénko

Redakce: Jakub Mazaný, Vít Šimon a Aneta Heřmanová (9. třída)

Autor grafiky: Aneta Heřmanová (9. třída)

Studijně poznávací zájezd našich žáků do Anglie a nejen to...

Ministerstvo školství ve školním roce 2014/2015 vyhlásilo na další školní rok možnost zapojit se společně s našimi dětmi do projektu Evropské unie pod pracovním názvem Výzva 56. Naše škola se rozhodla do projektu jít. V dubnu zpracovala projekt a pak čekala, zda to vyjde. V půli června se jí dostala kladná odpověď. Vyšlo to! Vlastně se tomu ani nechtělo věřit, že může minimálně 40 žáků vyjet do Anglie zdarma na minimálně 5 dní, šest učitelů může jet na job shadowing (na zkušenou) do různých zemí EU také za prostředky EU, a pak ještě můžeme vybavit naši školní knihovnu knihami, co se do ní vejde i nevejde. Čeho se bát! Většina učitelů je schopna se dorozumět anglicky, a to je to nejdůležitější. Prioritou pro nás ale byli žáci. Podařilo se nám pro děti zajistit vzdělávací pobyt v ceně 615 000 Kč ne na pět dní, ale na deset dní. Neuvěřitelné! Pro šest učitelů jsme zajistili díky kontaktům pedagogů z předchozích let studijní pobyt ne za 200 000 Kč, ale za méně než 100 000 Kč v zahraničí na sedm až osm dní pro každého (dle dostupnosti a vzdálenosti). Pro jednoho vyučujícího jsme stihli navštívit spoustu zajímavých míst jako Stonehenge, Portsmouth, Windsor, Brighton a v neposlední řadě Londýn, kterému patřil první a poslední den našeho pobytu. Lenka Proschková

Ale nyní k našim dětem. V rámci této výzvy se mohli žáci zúčastnit jazykově poznávacího pobytu v Anglii. Podmínkou účasti byl pouze věk (7. – 9. třída), cestovní pas a zájem. A ten byl mezi žáky obrovský. Už během prvního dne se přihlásilo téměř 40 žáků.

Protože jsme chtěli uspokojit všechny zájemce, rozhodli jsme se uspořádat celý zájezd sami, bez pomoci cestovní kanceláře. Příprava byla mnohem náročnější, ale zájezd celý mohl být mnohem delší a nakonec mohli odjet všichni, kteří měli zájem.

Skupina 44 žáků a 4 učitelů vyjela v pátek 18. 9. do jižní Anglie do přímořského městečka Worthing.

Možnost procvičit si anglický jazyk měli žáci nejen v jazykové škole, kde se po tři dny účastnili výuky pod vedením zkušených lektorů, ale i v rodinách, kde byli ubytováni po celých deset dní. V rodinách se jim naskytla jedinečná příležitost využít své dosavadní jazykové dovednosti, ochutnat typická anglická jídla a navázat přátelské vztahy. Během pobytu jsme stihli navštívit spoustu zajímavých míst jako Stonehenge, Portsmouth, Windsor, Brighton a v neposlední řadě Londýn, kterému patřil první a poslední den našeho pobytu.

Věříme, že desetidenní pobyt v cizí zemi byl pro děti přínosný a příjemný. Mnohé z nich byly vůbec poprvé v zahraničí. Doufáme, že tento výlet, kterého se mohli žáci účastnit zcela zdarma, je bude více motivovat k větší snaze a odhodlanosti naučit se cizí jazyk a že se jednou do Anglie vrátí.

Marie Málková, Dana Jetelová, Martina Benešová a Steven Volf

Slovinsko, aneb když všechno je opravdu krásné a úsměvy nic nestojí

V posledním zářijovém týdnu jsem v rámci projektu k výzvě 56 navštívila Slovinsko, konkrétně **Osnovnu školu Dob 20 km od Lublaně**.

Do hotelu jsem přijela v neděli ve 12 hodin, když byly všechny obchody i restaurace zavřené. Neměla jsem vůbec nic k jídlu a do Lublaně bylo daleko. Ovšem vlnitý majitel hotýlku Martin Babič otevřel restauraci i kuchyň jen pro mne, aby mi uvařil oběd. Bylo to opravdu neocenitelné vstřícné, byla jsem tím uchválena a dlouho mi trvalo, než jsem pochopila, že tak je to ve Slovinsku se vším.

V pondělí ráno pro mě osobně přijela paní ředitelka Barbka Drobnič. Odvezla mě šest kilometrů do základní školy Dob. Když mě paní ředitelka představila ve sborovně, každý se na mě usmíval a kdo uměl prohodit slovo anglicky, tak se mnou promluvil. A takto příjemní na mě byli po celou dobu pobytu.

Nyní však ke škole a ke způsobu vzdělávání. Osnovna škola Dob má asi 450 žáků a nachází se v malé vsi 20 km od hlavního města. V mnohém je srovnatelná se školou čechtickou. Učitelský sbor čítá asi třicet lidí. Škola má první i druhý stupeň, v každém ročníku jsou 2 – 3 paralelní třídy.

Z hlediska vybavení je zázemí školy podobné jako v Čechtích, mají odborné učebny jako u nás – matematiku, chemii, učebnu zeměpisu, jazykovou učebnu, učebnu hudební výchovy, kuchyňku. Nedílnou součástí vybavení tříd jsou interaktivní tabule. Družina nemá speciální místnost, probíhá ve třídách a říká se jí odpolední škola, protože k její náplni patří především psaní četných domácích úkolů. V přízemí školy se nacházela velmi útulná jídelna. Ke škole patří jednak sportovní hřiště, jednak hřiště na hraní pro menší děti s houpačkami a prolézačkami.

Rozvrh je co do počtu hodin srovnatelný s naším. Mnohdy žáci začínají už po sedmé hodině, ale odpolední vyučování končí nejpozději v půl třetí. Je to z důvodu provozu školního autobusu, který je jediným dopravním prostředkem, neboť v oblasti stejně jako v celém Slovinsku téměř neexistuje veřejná doprava. Ve škole funguje i řada kroužků, ale i ty musí skončit s úderem půl třetí.

K hlavním odlišnostem patří to, že hlavní předměty jsou vyučovány ve skupinách rozdělených podle výkonnosti. Za velmi přínosné považuji, že v první třídě bez ohledu na počet dětí fungují dva učitelé. Viděla jsem to v praxi a mohu je doporučit.

Osobně za největší zvláštnost považuji chování dětí o přestávkách a před školou. Schválně jsem se o přestávkách brouzdala všude možně a nečekaně vpadala do tříd ve snaze přistihnout slovinské žáky při nepatřičném chování. To se mi však ani jednou nepodařilo. Nikde jsem neviděla, že by se někdo s někým pral, přetahoval, honil nebo něco podobného. Chodby sloužily k přesunu do místnosti do místnosti nebo ke klidnému a přátelskému hraní fotbalu či pingpongu. Na chodbě můžete potkat během dopoledního vyučování dvojici žáků, která se nazývá „dozorčí dne“, jejímž úkolem je místo vyučování pomáhat komukoli, kdo potřebuje a chytat svačiny a občerstvení.

Velmi propracovaný je ve Slovinsku systém péče o žáky s poruchami učení a se speciálními potřebami. V každé škole působí několik speciálních pedagogů. Pedagogicko-psychologická poradna vydá doporučení počtu hodin, které by žák měl mít se speciálním pedagogem. Počet těchto hodin je různý, ale může to být třeba 5 či více hodin. Jde o normální hodiny v rozvrhu, kdy žák není vzdáván společně se třídou, ale vzdělává se samostatně se speciálním pedagogem. Ve škole jsou k tomu určené speciální krásné velké třídy vybavené velkým množstvím kompenzačních pomůcek.

Další zajímavostí je, že téměř z každé hodiny odcházeli žáci s nějakým domácím úkolem. Když jsem se ptala, kolik času tráví žáci domácí přípravou, bylo mi řečeno, že 3 – 4 hodiny. Nikdo zde neřeší, že by měli žáci úkolů příliš.

A nezapomeňme na jídlo, zlatý hřeb dne. Kromě obědů se v jídelně podávají i jednoduché svačiny, zpravidla obložená houska s teplým čajem. Obědy nejsou tak nezadatné jako u nás. Buď je polévka, nebo hlavní jídlo, ale ke každému obědu je ovoce i zeleninový salát, kterého si každý může vzít, kolik chce. V poledne jsem se marně rozhlížela po nápojích, až jsem si všimla, že u umyvadel v jídelně jsou vyskládané hrníčky, pije se tu totiž voda z vodovodu.

Osnovna škola Dob vyniká v několika oblastech. V celostátních testech matematiky se drží vždy na předních příčkách. Na škole funguje pěvecký sbor, který je každoročně zván na soutěž nejlepších 13 sborů v celém Slovinsku a umísťuje se i v mezinárodních soutěžích. Škola má vlastní včelstva a produkci medu, o což se stará včelařský kroužek, který se také pravidelně umísťuje v soutěžích. Celý pedagogický sbor se o mě po celou dobu pobytu staral vzorně. Navštívila jsem výuku na 1. i 2. stupni i výuku speciálních pedagogů a v odpoledních hodinách mi učitelé ukazovali krásu regionu: Lublaňský hrad a Bladské jezero. V současné době pracujeme na navázání spolupráce a budeme směřovat ke studentské výměně, protože tato škola nám rozhodně má co nabídnout.

Jaroslava Sýkorová

Studijně vzdělávací zájezd do Anglie z pohledu žáků 7. ročníku

Anglie

V době od 18. do 27. září jsme byli na desetidenním zájezdu v Anglii. První den nás čekala dlouhá cesta přes Česko, Německo, Belgii, Francii, až jsme trajektem dopluli do Anglie. Museli jsme nechat pány řidiče 9 hodin odpočinout po náročné cestě, proto jsme chodili po londýnských památkách. Naštěstí to stálo za to. Večer jsme se ubytovali v rodinách ve Worthingu. V neděli ráno na nás čekal autobus. Když jsme se všichni sešli, odjeli jsme na celodenní výlet. Nejvíce se mi líbily Seven Sisters. Odpoledne jsme byli v Brightonu v královském paláci, na pláži a v Primarku. Od pondělí do středy jsme chodili do školy tři hodiny denně. V pondělí po škole jsme navštívili Chichester a jeho katedrálu. V úterý nás po Worthingu provedla paní učitelka z naší školy. Tam jsme na konci procházky dostali rozchod. Ve středu bylo museum slavné lodi Mary Rose ve Porthsmouthu. Další krásnou památkou byl Stonehenge, který se mi líbil nejvíce. V pátek jsme šli na Eton a odpoledne na Windsor Castle. Konečně jsme viděli stráž v červeném obleku. V sobotu jsme odjeli do Londýna a opět jsme nechávali řidiče odpočinout a chodili jsme po druhé části Londýna. Viděli jsme London Eye, Big Ben a spoustu dalších památek. Všichni byli unaveni a aniž by to kdo čekal, skoro všichni usnuli už v devět hodin večer v autobuse. Na pevninu jsme dojeli vlakem. Dopoledne jsme dorazili do Čechtic. Tam jsme se se širokými a šťastnými úsměvy setkali s rodiči.

Miroslava Fialková

Rodina Dilkes

V sobotu 19. 9. 2015 nám autobus zastavil u nádrží města Worthingu, kde si nás převzala naše skvělá rodina. Rodina Dilkesových měla dvě auta, jedno z nich pocházelo z naší rodné země Česka, tedy byla to Škoda. Rodina se skládala z Nikki a Juliana. Nikki měla dvě dcery Phoebe a Grace, Julian Sama a Molly. V domě jsme nebyli jediní hosté, další host byl kluk z Brazílie Gabriel. K snídani byly cereálie s mlékem, k obědu bageta s máslem, ovoce, brambůrky a sušenka. Večere byly výborné a gurmánské. S Fandou nám byl přidělen společný pokoj. Měli jsme velkou sprchu i vanu, která měla spoustu trysek, ale ty jsme nesměli používat. Říkali, že mají hodně věcí z Ikea. Rodina se o nás hezky starala.

Filip Kubík

Studijně vzdělávací zájezd do Anglie z pohledu žáků 9. ročníku

V měsíci září jsme podnikli výjezd do Anglie. Vyjeli jsme okolo poledne v pátek 18.9. Cesta nám rychle utekla, a proto už jsme v sobotu byli celý den v Londýně. V podvečer naše cesta pokračovala na jih do města Worthing. Tam si nás převzaly rodiny, abychom se ubytovali. V neděli jsme byli na útesech Seven Sisters a ve městě Brighton. V pondělí, stejně jako v úterý a ve středu jsme ráno od 9.00 do 11.30 navštěvovali jazykovou školu. Tyto dny nám zpestřil například výlet do Chichestru. Ve čtvrtek jsme viděli Stonehenge a katedrály v Salisbury a Arundel. Pátek patřil zámku Windsor a městečku Eton, kde se nachází univerzita. V sobotu jsme opět objevovali krásy Londýna. A v neděli už nás přivítali rodiče doma v Čechicích. Anglie mě absolutně nadchla. Mít tu možnost, bez váhání bych se znovu ráda zúčastnila.

Veronika Holejšovská

Cesta do Anglie byla náročná, hlavně cesta lodí mi vůbec neutíkala. Když jsme dorazili a celý den jsme chodili po Londýně, tak jsme se všichni těšili, až se zabydlíme a odpočineme si. Ve večerních hodinách jsme se teprve dostali do nového domova. Když pro nás přišel náš nový táta, zdál se nám opravdu sympatický a taky byl. S manželkou Dianou Měli dvě děti. Dostali jsme krásný pokoj, kde byla palanda, televize, x-box, dvě velké skříně a další doplňky. Zbytek domu byl uklizený a pěkný. Každé ráno jsme si dali toast s máslem a medem a k tomu mléko. Navštívili jsme spoustu památek jako Big Ben, Tower Bridge, Chichester, loď Mary Rose, Tower a spoustu dalších. Celých deset dní bylo super.

Adéla Růžková

Díky Evropské Unii, ministerstvu školství a naší paní ředitelce jsme měli možnost vyjet zadarmo na desetidenní zájezd do Anglie. Bydleli jsme v anglických rodinách ve Worthingu a také jsme měli výjimečnou možnost chodit tři dny do anglické školy. Paní ředitelka s paní učitelkou Málkovou nám vymyslely skvělý program. Podívali jsme se na Seven Sisters, chodili jsme po velké části Londýna, byli jsme v Chichestru, v Brightonu, viděli jsme slavnou loď Mary Rose, výměnu stráží a spoustu dalších míst. Bylo to krásný a máme hodně zážitků a vzpomínek. Kdybych měla možnost jet znovu, určitě bych jela.

Lucie Boudníková

Sezóna 2015/2016 ve stolním tenise

Nejprve malé ohlédnutí za minulým ročníkem:

Do soutěže se zapojily Čechtice, Strojetic, Otročice, Křivsoudov a Onšov. Odehrálo se pět turnajů jednotlivců, pět turnajů čtyřhry, ze kterých vzešel vítěz ročníku – Roman Málek ze Strojetic. Druhé místo obsadil Petr Slunečko z Otročic a třetí Miloš Mareš z Otročic. Nově vznikl turnaj družstev, který vyhráli borci z Čechtic ve složení: David Sedláček, Antonín Sedláček ml., Miroslav Kapek a Martin Šanda. Letos začínáme 21. 11. v 9.30 čtyřhrou ve Strojeticích, potom následuje 12. 12. čtyřhra v Čechticích. Dále 19. 12. v Otročicích odehrajeme 10. ročník turnaje jednotlivců Otročice Open a 26. 12. čtyřhru v Onšově. Všechny příznivce amatérského ping pongu zveme na chystané soutěže. Veškeré informace a výsledky najdete na internetových stránkách městyse Čechtice v rubrice Sport u nás.

Pořadatelé

Labutě na NOVÉM RYBNÍCE v Čechticích

Po roce na nový rybník v Čechticích zavítalo pět labutí. Přijďte se na ně se svými dětmi podívat. Stanou se poutavým cílem vaší společné procházky.

Historie Sboru dobrovolných hasičů v Čechticích (4. díl – dokončení)

Rok 2010 přinesl významnou událost. Členka našeho sboru Jana Peroutková byla zvolena MISS hasičkou roku 2010. Také zásahová jednotka nelenila. Vyjela k 29 mimořádným událostem. Bylo to k dopravním nehodám v Alberovicích a Křivsoudově, k požárům v Dunicích a ve Strojeticích, k záplavám v Křivsoudově, v Chrastovicích a ve Strojeticích. Zasahovala při požáru zemědělského stroje a pomohla při otevření bytu v domě s pečovatelskou službou v Čechticích.

V roce 2011, na začátku jara, hasiči navštívili kolegy hasiče v Liberci a předali výzbroj a výstroj jednotkám, které zasahovaly při ničivých povodních. Zásahová jednotka měla 30 výjezdů. Pomáhala při dopravních nehodách, z nichž nejvýznamnější byl výjezd k hromadné dopravní nehodě na dálnici D1. Dále zasahovali u požáru stodoly v Černíči, velkokapacitního seníku v Kamberku a požáru skladu slámy v Malé Pesece. Začátkem srpna byli vysláni k neobvyklému zásahu. Den a noc jsme pátrali po pohřešované osobě, která se ztratila v lesích mezi Strojeticemi a Keblovem. Pomáhal i vrtulník s termovizí a psůvodi se svými psy. Po pár dnech byla pohřešovaná osoba nalezena mrtvá. V září v benešovském okrese nejspíš řádl žhář, který zapaloval stohy slámy. Naše jednotka zasahovala ve Zdislavicích a Slavětíně.

V zimním období 2012 byla zásahová jednotka zaměstnána odstraňováním padlých stromů a dopravními nehodami. Na jaře jednotka zasahovala u požáru v Malé Pesece, Křivsoudově a u dálnice D1. Také vyprošťovali osobu zavalenou stromem v lese u Mnichovic. Letní bouřky zaměstnaly zásaháře odstraňováním padlých stromů u Sudislavic, Prácheň a Jizbice. Dále byli voláni k požáru v Čechticích a k dopravním nehodám v Alberovicích a Zdislavicích. V podzimním období vyjžděli hasiči k požárům v Čechticích, Němčicích, k dopravním nehodám v Křivsoudově a Děkanovicích. Poslední nehoda byla vážná, protože auto vješlo do rybníka a uvnitř zůstali uvězněni lidé. Bylo třeba je resuscitovat, ale vše dopadlo na jedničku. Celkem hasiči absolvovali 25 výjezdů.

Nový rok 2013 nezačal dobře. Zásahová jednotka byla u tragické dopravní nehody u Čechtic. Také pomoc při otevření uzavřených prostor dopadla tragicky. Na jaře zasahovala jednotka u požáru v Alberovicích a odstranila padlé stromy v Čechticích, Jeníkově, Keblově a Prácheňanech. Léto začalo ve znamení povodní na celém území ČR. Naš sbor se aktivně účastnil při odstraňování následků povodní v obci Terežín a okolí. Rozmary počasí se nevyhnuly ani Čechticím a okolí. Po povodních čerpali hasiči vodu v Čechticích, v Křivsoudově a Jeníkově. Polámané stromy byly odstraňovány na mnoha místech. Tropicke počasí způsobilo plno požárů na polích a zemědělských strojů. Sbor hasil u dálnice D1, v Tomicích, Malé Pesece, Tisku a na Jizbici. Dále pomáhal při havárii vodovodního řádu v Čechticích. Celkem v tomto roce byli hasiči voláni k 35 událostem.

V zimním období 2014 došlo k několika požárům. Jednalo se o požár auta na Jizbici, hořící odpad na Zhoří, lesní porost v Chyšné. V jarním období zasahoval jednotka u následujících událostí: požáry v Čechticích a Trhově Štěpánově, dopravní nehody u Otročic a Borovnice, odstranění nebezpečného hmyzu ve Studeném. V letních měsících vyjžděli hasiči ke dvěma tragickým událostem, a to k nehodě auta a chodce u Mnichovic a k nehodě auta u Čechtic. Ani další dopravní nehody u Čechtic a v Borovnici se neobešly bez pomoci hasičů. Dále jednotka zasahovala při požárech ve Chmelné, Dubějovicích, Sedmpanech, na Jizbici, v Mnichovicích, u Čechtic, u Trhového Štěpánova, a u dopravních nehod u Tomic, Bernartic a Čechtic. Počet výjezdů dosáhl čísla 29.

Rok 2015 je ve svém běhu. Do 8. října 2015 vyjeli hasiči čtyřicetkrát. Zasahovali u dopravních nehod automobilů u Boliny, u Kuňovic a v Čechticích. Dopravní nehoda motorkáře u Němčic byla tragická. V letošním tropickém létu se dařilo požárům. Hasiči zasahovali při hašení stodol v Chrastovicích a Pravoníně, dále hořely stavební buňky v Kopaninách, zemědělská budova v Načeradci a osobní automobil v Čechticích. Bylo zaznamenáno 8 požárů lesa: u Černíči, Křešína, Dubějovic, Strojetic, Slavětína, Jeníšovic, Vlatějovic a Palčic. Pole s obilím vzplálo pětkrát. Dvakrát hořelo pole u Jeníšovic, dále u Jeníšovic, Pravonína a Děkanovic. Byli pozváni k odstranění nebezpečného hmyzu do místní mateřské školy. Vosí hnízdo bylo odstraněno pomocí odsavače nebezpečného hmyzu.

Přeji našim hasičům co nejméně výjezdů a pokud se tak stane, jen úspěšné zásahy.

Upravila L. Proschková

zdroj <https://www.facebook.com> a <http://www.hasicicechtice.cz/>

Hasiči v Čechticích v roce 1920

zdroj <http://www.hasicicechtice.cz/>

Hasiči v Čechticích v roce 1961

zdroj <http://www.hasicicechtice.cz/>

Hasiči v Čechticích v roce 1971

zdroj <http://www.hasicicechtice.cz/>

Mladí hasiči v Čechticích v roce 2008

zdroj <http://www.hasicicechtice.cz/>

Odpadové hospodářství

připomínáme...

Připomínáme občanům, že opět poslední pátek (od 16.00 – 18.00) a v sobotu od (9.00 – 11.00) v měsíci listopadu v bývalém Technosportu (vedle radnice č. p. 57) mohou bezplatně zlikvidovat velkoobjemový odpad a elektromateriál ze své domácnosti.

Setkání důchodců

Listopadové setkání našich důchodců se uskuteční 23. listopadu 2015 od 14 hodin v hasičském domě v Čechticích.

Zámek Vlašim

Muzeum Podblanicka, p. o.,
Podblanický vědeckotechnický klub železniční
a Státní okresní archiv Benešov vás zvou

na výstavu

120 let místní dráhy Benešov - Vlašim

Vlašimské nádraží kolem roku 1930 (foto. archiv Muzea Podblanicka)

29. 10. - 29. 11. 2015

vernisáž ve čtvrtek 29. 10. v 17 hodin

slovo k výstavě František Kavka
hudba Karel Lédl a Luboš Průša

Otevřeno úterý - neděle, 9 - 12, 13 - 16, vstupné 15 Kč, děti 10 Kč, školy 5 Kč.
Muzeum Podblanicka, p. o. SK, Zámek 1, 258 01 Vlašim, tel. 317 842 927,
e-mail muzeumvlasim@seznam.cz, www.muzeumpodblanicka.cz

PNEU SERVIS ČECHTICE

Prodej, přezouvání, vyvažování, opravy

**AKCE: na zimní pneu do
vyprodání zásob**

Barum Polar 3		
Rozměr	Cena vč. DPH	Cena po slevě vč. DPH
165/70R13	1365	900
165/70R14	1498	980
175/65R14	1530	1030
185/60R14	1646	1080
195/65R15	1713	1150
205/55R16	2462	1580

Ceny jiných rozměrů a výrobců Vám sdělíme
na telefonu **317 853 111**

Předvánoční tvoření v klubovně

V listopadové předvánoční dílničce, která se bude konat v pátek 27. listopadu 2015 od 18.00, si budete moci zhotovit svůi vlastní originální výrobek.

Pro lepší organizaci necht' případní zájemci nahlásí svou účast na Úřadě městyse Čechtice do pátku 20. listopadu 2015.

Redakce

J.A.Clean

JEDNIČKA V BEZPEČNOSTNÍM ZNAČENÍ

Jsmé lídrem na českém trhu v oblasti podlahového bezpečnostního značení a v současné době přijmeme:

STÁLÉ ZAMĚSTNANCE

Nabízíme:

- stabilní zaměstnání
- důkladné zaškolení
- motivující finanční ohodnocení (25.000-40.000,- Kč brutto)
- Zaměstnanecké výhody
- možnost seberealizace a samostatné práce

Požadujeme:

- manuální zručnost, flexibilita
- spolehlivost, seriózní přístup
- trestní bezúhonnost
- výuční list
- ŘP sk. B

Co bude náplní Vaší práce:

- realizace podlahového značení, podlahových nátěrů a revitalizace podlah v provozech našich zákazníků

Kontakt: Jiří Janouš – 723 777 120 jiri.janous@jaclean.cz
www.jaclean.cz

Zlatnictví

Snubní prsteny
Prodej a opravy šperků
Zakázková výroba
Výkup zlata

Jana Míková, tel. +420 603 449 474

po dohodě – sobota + neděle, možno i večer

E-mail: zlatnictvi-prsteny@email.cz

www.zlatnictvi-prsteny.cz

Provozovny:

Ládví – Kamenice, Luční ul., Praha-východ

Jeníkov 2, Čechtice, okres Benešov

Čechtické noviny – Vydává Úřad městyse Čechtice – povoleno pod číslem MK ČR E 10759 – odpovědná redaktorka Renata Kolandová. Redakce a grafická úprava Mgr. Bc. Lenka Proschková. Autory dalších fotografií jsou autoři článků. Uzávěrka je vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Redakce neodpovídá za obsah článků a formulace autorů. Vzhledem k finančním nákladům na výrobu novin si redakce vyhrazuje právo rozhodovat o úpravě, zkrácení, vhodnosti zveřejnění příspěvku. Počet výtisků 600 ks. Od březnového čísla 2015 se zaměřujeme na městys Čechtice. Barevný elektronický výtisk naleznete také na www.mestys-cechtice.cz